

Amt kunde faa at vide den Sum, der paa Forhaand er tildelt Amterne, en vis Procentsum af den samlede Bevilling, som de kunde disponere over, og naar Jorden og Ansøgerne er godkendt og Kommissionen havde faaet Tegninger og Overslag ind, kunde de da begynde at give Laantagerne Tilsagn om, at de maatte gaa i Gang. Jeg vil ogsaa give det ærede Medlem Hr. Thorhauge Ret i, at Amtskommissionsformændene sammen med Arkitekterne maaske en Gang imellem tiltager sig mere Myndighed, end de egentlig burde. Forholdet er nemlig det, at naar vi fra Statens Side har søgt at faa Arkitekter ind i dette Arbejde, er det for at faa bygget praktisk, billigt og smukt, og vi har ment, og det har ogsaa vist sig, at der kunde bygges mere praktisk, billigere og smukkere paa den Maade, end hvor den unge Tjenestekarl staar og er afhængig af Leverandørerne og Haandværkerne. Men det maa selvfølgelig ikke føre til, at hvor den enkelte er i Stand til at udføre det selv, bliver han forhindret deri. Det ærede Medlem Hr. Thorhauge omtalte en alsidig Mand, der havde omtrent de samme Egenskaber som Blichers Skolelærer, der var Skolelærer om Vinteren og Murer om Sommeren og var lige dygtig til begge Dele. Det ærede Medlem Hr. Thorhauges Husmand var jo Murermester og var vel dygtig til det, og lad os haabe, han ogsaa maa blive dygtig som Husmand, hvad jeg dog ikke er sikker paa, for der er et Ord, der hedder: 19 Haandværk er 20 Ulykker; men det faar nu være sin Sag. I og for sig burde han maaske egentlig ikke komme ind under Loven, naar han er Murermester — men hvis han er i Stand til at bygge billigt og praktisk, mener jeg, at hverken Amtskommissionen, ej heller Arkitekten maa hindre ham deri. De skal kun være vejledende og skal ikke optræde som Despoter.

Til sidst maa jeg sige med Hensyn til Befordringsgodtgørelsen, at jeg kan tiltræde det, som det ærede Medlem Hr. Thorhauge fremførte, og at jeg godt kunde lide enten her i Salen eller i Udvalget at se, hvad den højtærede Minister har tænkt paa i saa Henseende. Vi er alle enige om, at den nuværende Form er forældet og ikke kan bruges mere, og vi er villige til at gaa ind paa en Forhandling. Men vi vilde dog gerne se det, inden den højtærede Minister sender det ud. Selv om jeg har dyb Respekt for den højtærede Minister og ogsaa har megen Tillid til ham, er der dog Grænser, og jeg vil ikke her i Loven gaa med til at give Ministeren en saa udstrakt Bemyndigelse som den, der er foreslaet.

Med disse Bemærkninger vil jeg an-

befale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i Folketinget og vil tilsige mit Partis Støtte i Udvalget til dets videre Fremme, men jeg haaber, at de Forespørgsler, jeg har rettet til den højtærede Minister, til Gengæld maa blive besvaret paa imødekommende Maade.

Ulrich: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi finder det baade rigtigt og forsvarligt at fortsætte den Lovgivning, som vi staar overfor her. Jeg maa beklage, at man ikke fra den høje Rigsdags Side var os følgagtig i Aarene, der svandt, hvor vi Gang paa Gang gjorde gældende, at man i den Periode burde være varsom med en Udstykning og gemme Pengene til bedre Tider, hvor det var mere formaalistjenukt og mere berettiget at oprette smaa Brug, end det var den Gang. Disse Ord fra vor Side vandt jo ikke den Gang Anklang; men man gik til en forceret Udstykning, som i mange Tilfælde ikke har været til Gavn for de Mennesker, der gik ind til disse Hjem. Nu, da man er kommet ind i en Periode, hvor baade Jorden er billigere, og hvor det at opføre Bygninger paa disse Brug og besætte disse Brug er betydelig billigere, staar man i en økonomisk Krise, hvor man fra Statens Side ikke i den Grad kan ødsle med Pengene, som man gjorde tidligere, og dette afspejler sig i det Lovforslag, den højtærede Minister nu fremsætter, idet Beløbet til Jordudstykningsen er blevet nedsat. I hvorvel vi kunde have ønsket, at det havde været muligt at sætte støttere ind paa dette Omraade i dette Øjeblik, skal vi dog ikke stille Forslag derom, men kun udtale, at det havde været ønskeligt, om man i dette Øjeblik kunde gaa til en større Udstykning. Heri er jeg enig med det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet.

Jeg hilser med den allerstørste Glæde den Bestemmelse, som gaar ud paa, at man nu skal kunne faa et Byggelaan tilstaaet, men ikke behøver at anvende det paa een Gang. Det har jeg ligeledes Gang paa Gang gjort mig til Talsmand for, men talt for døve Øren. Det glæder mig i allerhøjeste Grad, at den højtærede Minister nu er kommet ind paa dette og har faaet sit Parti med sig, og det glæder mig ogsaa, at det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne, jo ogsaa lod til nu at have faaet Øjnene op for, at dette var fornuftigt. Det har man hidtil ikke villet erkende, og jeg tror, det er et glædeligt Fremskridt, man nu for disse to Partiers Vedkommende kan konstatere paa dette Omraade. Jeg tror, at det vil blive ganske